

uitspraak

Uitspraak d.d. 5 april 2023 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4788

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mr. H.D. Coumou en mr. M. Bikker,

tegen

de heer [verweerder],
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERDER,

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 3 mei 2022 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, destijds werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Het klachtrappoort dat klager naar aanleiding van het onderzoek heeft opgesteld, is bij brief van 20 december 2022 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Op 11 januari 2023 is verweerder in een brief, als bijlage verstuurd bij een e-mail, uitgenodigd voor de zitting van 22 februari 2023. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.4. Op de zitting van 22 februari 2023 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn de gemachtigden van klager verschenen. Verweerder is niet verschenen. Als belangstellende was mevrouw N. Sami aanwezig. De gemachtigden van klager hebben geen bezwaar gemaakt tegen de aanwezigheid van deze belangstellende ter zitting.

1.5. Namens klager is op de zitting het in het klachtrappoort ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder was sinds 1 oktober 2014 werkzaam bij de bank in de functie van [functie].

2.2. Verweerder heeft op 9 juni 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd, en daarbij tevens verklaard zich te houden aan de

Gedragsregels Bancaire Sector en de handhaving van die gedragsregels op de wijze als uiteengezet in het Tuchtreglement Bancaire Sector te erkennen.

2.3. Verweerder heeft in de jaren 2019, 2020 en 2021 een groot aantal keer in strijd met de geldende declaratieregels woon-werkverkeer gedeclareerd, als gevolg waarvan hij voor een bedrag van EUR 2.514,41 te veel aan declaraties heeft ontvangen. Meer in het bijzonder heeft verweerder veelvuldig fietsreisdagen gedeclareerd terwijl hij die dagen verlof had, volgens zijn rooster afwezig was, thuiswerkte of met de auto naar kantoor was gereisd. Daarnaast heeft verweerder in 2019, 2020 en 2021 respectievelijk 3, 7 en 9 keer een zaterdagtoeslag gedeclareerd op zaterdagen waarop verweerder niet heeft gewerkt. Verder heeft verweerder in genoemde jaren respectievelijk 23, 27 en 34 keer naast de fietsreisdagen parkeerkosten gedeclareerd, wat volgens de declaratieregels niet mogelijk is. Tot slot heeft verweerder in 2021 op zeven dagen zowel zakelijke kilometers als fietsreisdagen in het declaratiesysteem ingevuld.

2.4. Declaraties worden binnen de bank steekproefsgewijs door de afdeling HR gecontroleerd. Bij een dergelijke steekproef over 2021 is het declaratiegedrag van verweerder gecontroleerd, waarbij de uitkomst was dat hij over 2021 onjuist en te veel had gedeclareerd. Op 4 februari 2022 heeft de leidinggevende van verweerder een melding gedaan aan de afdeling [afdeling], welke afdeling een onderzoek is gestart naar het declaratiegedrag van verweerder over de jaren 2019, 2020 en 2021.

2.5. Als gevolg van de geconstateerde bevindingen is het dienstverband van verweerder met de bank per 1 juni 2022 beëindigd middels een vaststellingsovereenkomst. Verweerder is thans werkzaam buiten de bancaire sector.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. Klager heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder in strijd met de gedragsregels 1 en 4 van de aan de bankierseed verbonden Gedragsregels Bancaire Sector heeft gehandeld. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod voor de duur van vijf maanden op te leggen.

3.2. Verweerder heeft in het gesprek met de bank en de daaropvolgende correspondentie erkend dat hij structureel en jarenlang declaraties voor woon-werkverkeer onjuist in het declaratiesysteem heeft ingevoerd. Hij heeft dat soms bewust gedaan, maar naar zijn zeggen niet met het doel er financieel beter van te worden. Hij geeft aan in de veronderstelling te hebben verkeerd dat het systeem aan zijn rooster gekoppeld was, waardoor dagen automatisch verrekend zouden worden. Daarnaast ging verweerder ervan uit dat zijn declaraties nog werden gecontroleerd en dat hij aldus opmerkingen zou krijgen als hij fouten zou maken. Verder betuigt verweerder spijt en benadrukt hij dat hij geen kwade intenties had. De te veel ontvangen gelden zijn aan de bank terugbetaald door middel van een verrekening met zijn salaris.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de Gedragsregels Bancaire Sector. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.

4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.

4.2. De tuchtcommissie is van oordeel dat verweerder in strijd met de gedragsregels heeft gehandeld. Verweerder heeft drie jaar lang foutieve declaraties ingediend, waarmee de bank aanvankelijk voor EUR 2.514,41 is benadeeld.

4.3. Verweerder heeft in zijn verklaring bij de bank geen aannemelijke uitleg voor zijn valselijke declaraties gegeven. Verweerder heeft opgemerkt dat hij in de veronderstelling verkeerde dat het declaratiesysteem gekoppeld was aan zijn rooster, waardoor een automatische verrekening zou plaatsvinden, alsmede dat hij ervan uitging dat de declaraties nog werden gecontroleerd. Hiermee is echter geenszins verklaard waarom verweerder woon-werkverkeer heeft gedeclareerd op dagen waarop hij verlof had, afwezig was of thuiswerkte. Evenmin is verklaarbaar waarom zaterdagtoeslagen zijn gedeclareerd op zaterdagen dat verweerder niet gewerkt heeft. Door op deze wijze te handelen heeft verweerder niet integer en in strijd met de regels van de bank gehandeld.

4.4. De tuchtcommissie overweegt dat uit de verklaring van verweerder onvoldoende is gebleken dat hij het kwalijke van zijn handelen inziet. Bovendien is verweerder niet ter zitting verschenen. Gelet op deze omstandigheden en gezien de maatregelen die in vergelijkbare zaken worden opgelegd zal de tuchtcommissie het voorstel van klager volgen en aan verweerder een beroepsverbod voor de duur van vijf maanden opleggen.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerder **een beroepsverbod voor de duur van 5 (vijf) maanden** op.

Aldus beslist door mr. E.A. Messer, voorzitter, I.M.B. Hogenelst en prof. dr. R. van Eijbergen, in aanwezigheid van mrs. D.J.M. Dammers en C. Ihataren, secretarissen.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 5 april 2023.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen 1 maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.

Secretaris mr. C. Ihataren is buiten staat de uitspraak mede te ondertekenen.